

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 273/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	A. D.	w dniu 30 października 2014r. w M., woj. (...), będąc właścicielką sklepu obuwniczego o nazwie (...), prowadziła obrót towarami w postaci dwóch torebek	

		<p>damskich, jednej sukienki, jednej pary spodni jeansowych, jednej chusty oraz jednego portfela damskiego, oznaczonych zastrzeżonymi znakami towarowymi firm (...) oraz Burberry (...), których nie miała prawa używać, działając tym na szkodę firm (...) z siedzibą w S., France oraz Burberry (...) z siedzibą w L., U. K., reprezentowanych przez Kancelarię (...). G. i Wspólnicy w W.,</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>- oskarżona A. D. była właścicielką sklepu (...) w M. przy ul. (...), w którym zatrudniała od sierpnia 2014 roku pracownicę B. M. (1). Oskarżona odpowiadała za zaopatrzenie sklepu w towar, B. M. sporadycznie tylko przyjmowała przywieziony przez kuriera, a uprzednio zamówiony przez oskarżoną towar. Klientów w sklepie obsługiwała oskarżona i B. M.</p> <p>- wg czynionych na bieżąco ustaleń, która w jakim terminie będzie pracować w sklepie. We wrześniu 2014r. oskarżona po raz ostatni pojawiła się w swoim sklepie. W nieustalonym terminie opuściła Polskę i zamieszkała w Niemczech. Ze swoją pracownicą kontaktowała się</p>	<p>zeznania świadka B. M. (1) częściowo wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>k. 27-28, 299-300 k. 235-237</p>	

<p>telefonicznie i za pomocą SMS-ów. B. M. dalej otwierała sklep, obsługiwała klientów, wyprzedając sukcesywnie pozostały w sklepie towar, z czego regulowała w szczególności należności czynszowe i opłaty za media.</p>			
<p>- oskarżona oprócz innego asortymentu przywiozła do sklepu i wystawiła do sprzedaży : dwie torebki damskie oznaczone podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym C., sukienkę oznaczoną podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry, parę spodni jeansowych oznaczonych podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry, chustę oznaczoną podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry oraz portfel damski oznaczony podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry. Rzeczy wyżej opisane nie posiadały oryginalnych opakowań, wykonane były z niskiej jakości materiałów, a odzież dodatkowo odzież nie posiadała wszywek i metek z oznaczeniem producenta charakterystycznych dla oryginalnych produktów.</p>	<p>zeznania świadka D. K. (1)</p> <p>zeznania świadka B. M. (1)</p> <p>opinia biegłego -rzecznika patentowego M. M. (1)</p> <p>protokół przeszukania</p> <p>protokół oględzin rzeczy</p>	<p>k. 5-6, 308</p> <p>k. 27-28, 299-300</p> <p>k. 34-50</p> <p>k. 2-4</p> <p>k. 21-26</p>	

<p>- w dniu 30 października 2014r. funkcjonariusze Policji z Komendy Powiatowej Policji wraz z D. K. (1) – pracownikiem Kancelarii (...), posiadającej uprawnienia do reprezentowania firm (...), przeprowadzili przeszukanie w sklepie należącym do oskarżonej, gdzie zatrzymano dwie torebki damskie oznaczone podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym C., sukienkę oznaczoną podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry, parę spodni jeansowych oznaczonych podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry, chustę oznaczoną podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry oraz portfel damski oznaczony podrobionym zastrzeżonym graficznym znakiem towarowym Burberry. Na miejscu obecna była pracownica sklepu - (...).</p> <p>Po przeszukaniu sklepu (...). M. udało się telefonicznie skontaktować z oskarżoną. Ustaliły, że klucze do sklepu (...). M. odda przyjaciółce oskarżonej (jej danych personalnych nie udało się ustalić), która</p>	<p>protokół przeszukania</p> <p>protokół oględzin rzeczy</p> <p>zeznania świadka D. K. (1)</p> <p>zeznania świadka B. M. (1)</p> <p>opinia biegłego - rzecznika patentowego M. M. (1)</p>	<p>k. 2-4</p> <p>k. 21-26</p> <p>k. 5-6, 308</p> <p>k. 27-28, 299-300</p> <p>k. 34-50</p>	
--	---	---	--

faktycznie od B. M. klucze odebrała.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.	zeznania świadka D. K. (1)	- zeznania świadka były szczere, spójne i logiczne, korespondowały z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, a to m.in. z zeznaniami świadka B. M., jak i dowodami z dokumentów, w tym opinią wydaną przez kancelarię prawną – patentową z K. rzecznika patentowego M. M. (1), protokołem oględzin i protokołem przeszukania; w szczególności świadek zeznał, że nie jest w stanie ustalić wartości szkody wyrządzonej	

		<p>pokrzywdzonym firmom, określił jedynie orientacyjnie koszt zakupu oryginalnych towarów w rodzaju tych zatrzymanych w sklepie oskarżonej</p>	
1.1.	<p>zeznania świadka B. M. (1)</p>	<p>- zeznania świadka były szczere, spójne i logiczne, korespondowały z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, a to m.in. z zeznaniami świadka D. K., jak i dowodami z dokumentów, w tym z protokołem oględzin i protokołem przeszukania, odpowiadały też zasadom logiki i życiowego doświadczenia</p>	
1.1.	<p>protokół przeszukania</p>	<p>- protokół sporządzony przez upoważnione osoby, nie zawiera błędów logicznych</p>	
1.1.	<p>protokół oględzin rzeczy</p>	<p>- protokół sporządzony przez upoważnione osoby, nie zawiera błędów logicznych</p>	
1.1.	<p>opinia biegłego - rzecznika patentowego M. M. (1)</p>	<p>- wnioski opinii były czytelne, jasne i znajdowały rzetelne uzasadnienie w treści opinii, brak podstaw by je kwestionować, wnioski te są jednoznaczne. Opinia była spójna i nie zawierała błędów logicznych, została uzasadniona w sposób, który umożliwił sądowi kontrolę procesu myślowego biegłego.</p>	

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.</p>	<p>wyjaśnienia oskarżonej</p>	<p>- w zakresie w jakim nie przyznała się ona do popełnienia zarzucanego jej czynu, utrzymywała, że w Niemczech przebywa od stycznia 2014r., a zameldowanie na terenie tego kraju posiada od dnia 1 sierpnia 2014r., po której to dacie nie była już więcej w Polsce. Jak twierdziła oskarżona podczas tego ostatniego pobytu zamknęła sklep i nigdy już do niego nie wróciła. Twierdzenia te sprzeczne są w szczególności z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka B. M. (1) – pracownicy sklepu, która jasno wskazywała, że świadczyć pracę dla oskarżonej zaczęła ponownie (po dłuższej przerwie w zatrudnieniu) właśnie w sierpniu 2014r.. Świadek w sposób logiczny i spójny opisała zasady, na jakich praca przez nią była wykonywana, rodzaj realizowanych przez nią czynności pracowniczych oraz sposób zaopatrywania sklepu w towar – podkreślając,</p>	

że czyniła to wyłącznie oskarżona. Przynajmniej przed wszystkim jednak świadek określiła kategorycznie, że ostatni raz oskarżoną widziała we wrześniu 2014 roku, kiedy także miała miejsce ostatnia dostawa towaru do sklepu. Niewątpliwie wyjaśnienia oskarżonej pozostają jednak w sprzeczności nie tylko z zeznaniami tego świadka, lecz także w szczególności z zasadami zdrowego rozsądku i doświadczenia życiowego. Nie sposób wszakże uwierzyć oskarżonej, że po 1 sierpnia 2014 roku zamknęła sklep, skoro do sklepu tego nadal dostęp miała osoba zatrudniona do obsługi klientów, która na bieżąco informowała oskarżoną o sytuacji w sklepie, regulowała powstałe w związku z działalnością sklepu rachunki za czynsz i media, zaś lokal był nadal otwarty dla klientów. Bezsprzecznie, gdyby oskarżona faktycznie zamknęła sklep, nie miałaby do niego dostępu pracownica, a oskarżona opróżniłaby lokal z towaru i poinformowała pracownika o zakończeniu działalności, czego jednak nie uczyniła, skoro w październiku 2014 roku sklep nadal był czynny. Trudno sobie wyobrazić sytuację, w której oskarżona kończąc działalność sklepu pozostawiłaby klucze do

		niego obcej osobie wraz z resztą towaru, który w sklepie został. Wyjaśnienia oskarżonej w w/w zakresie uznać zatem należy za niewiarygodne.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Przedmiotem ochrony typów czynów zabronionych opisanych w art. 305 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. Prawo własności przemysłowej jest w pierwszej kolejności interes osób uprawnionych do znaku towarowego, ale również pewność i prawidłowość obrotu oraz zaufanie do używanych znaków towarowych (tak SN w post. z 20.3.2008 r., I KZP 1/08, OSNwSK 2008, Nr 1, poz. 718; M. K.-D., Prawnokarna ochrona, s. 73; R. Z., Przestępstwa przeciwko przedsiębiorcom, s. 244, A. B., W. R., Pozakodeksowe prawo karne, t. III, s. 469).			

Czyn z art. 305 ust. 1 ustawy Prawo własności przemysłowej popełnia ten, kto w celu wprowadzenia do obrotu, oznacza towary podrobionym znakiem towarowym, w tym podrobionym znakiem towarowym Unii Europejskiej, zarejestrowanym znakiem towarowym lub znakiem towarowym Unii Europejskiej, którego nie ma prawa używać lub dokonuje obrotu towarami oznaczonymi takimi znakami.

Przestępstwo określone w art. 305 ust. 1 ustawy ma charakter powszechny. Może być zatem popełnione przez każdy zdolny do ponoszenia odpowiedzialności karnej podmiot. Za dokonanie obrotu towarami oznaczonymi podrobionym znakiem towarowym może odpowiadać zarówno ten, kto faktycznie umieścił takie oznaczenie na towarach, jak i inna osoba (Raglewski Janusz. Art. 305. W: Prawo własności przemysłowej. Komentarz do przepisów karnych, wyd. II. System Informacji Prawnej LEX, 2016).

Konfrontując powyższe uwagi z ustaleniami stanu faktycznego w sprawie nie ulegało wątpliwości, że oskarżona A. D. dopuściła się zarzucanego jej czynu. Oskarżona świadomie

zaopatrzyła swój sklep, a następnie oferowała w nim do sprzedaży towary, które oznaczone były podrobionymi znakami towarowymi. Oskarżona była przy tym świadoma, że sprzedawane przez nią rzeczy posiadają nieautentyczne - podrobione oznaczenia znakami towarowymi zważywszy choćby na jakość wykonania tych produktów, brak oryginalnych opakowań, a w przypadku odzieży także stosowanych oryginalnie wszywek i metek. W ocenie Sądu każda dorosła, przeciętnie doświadczona życiowo osoba, (a oskarżona dodatkowo zajmowała się wszakże handlem), ma świadomość, że oznaczenia ujawnione na towarach zabezpieczonych w sklepie oskarżonej, odpowiadają oznaczeniom marek ekskluzywnych, których cena - w przypadku, gdy towary są oryginalne - jest wysoka. Oskarżona wprowadzając te towary do sprzedaży w prowadzonym przez siebie sklepie miała pełną świadomość, że nie posiada do tego uprawnień, a sprzedawane towary nie zostały wyprodukowane przez właścicieli znaków towarowych, jakie zostały na nich bezprawnie umieszczone. Postępując w ten sposób oskarżona narażała pokrzywdzone firmy na straty finansowe.

Oskarżona działała przy tym z niskich pobudek, kierując się chęcią zysku, ze góry powziętym zamiarem. A. D. zaplanowała w szczególności dokonanie przestępstwa, sprowadziła towary do sklepu i oferowała je do sprzedaży wystawiając w sklepie.

W czasie popełnienia przypisanego oskarżonej czynu miała ona możliwość zachowania się w sposób zgodny z normami obowiązującego prawa. Zdawała sobie w pełni sprawę z bezprawności swych działań. Nie zachodziły w niniejszej sprawie ustawowe lub pozaustawowe podstawy wyłączające winę. A. D. nie działała pod wpływem atypowych warunków i szczególnej sytuacji motywacyjnej, która uzasadniałaby podjęcie decyzji niezgodnej z normą prawną. Brak było zatem przeszkód do postawienia jej zarzutu niezgodnego z prawem zachowania, a w konsekwencji do przypisania winy w czasie popełnienia czynu (art. 1 § 3 k.k.).

3.2.Podstawa prawna
skazania albo
warunkowego
umorzenia postępowania
niezgodna z zarzutem

Zwiężle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach umorzenia postępowania			
	3.5. Uniewinnienie		
Zwiężle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwiężle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

A. D.	1	1	<ul style="list-style-type: none"> - kara zarówno w zakresie rodzaju jak i wysokości odpowiada wysokiemu stopniowi społecznej szkodliwości czynu, jakiego oskarżona się dopuściła, jak również znacznemu stopniowi zawinienia oskarżonej. Podkreślić bowiem należy, że każdy przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą winien w pierwszej kolejności stosować wszelkie regulacje prawne, które z tą działalnością są związane, w szczególności – jeśli jego działalność związana jest z handlem towarami - te dotyczące możliwości wprowadzania do obrotu towarów zaopatrzonych zastrzeżonymi znakami towarowymi. Oskarżona w sposób bezpardonowy regulacje te zlekceważyła, choć w ocenie Sądu miała świadomość, że towary, które wystawiła w swoim sklepie do sprzedaży są nieoryginalne – znaki towarowe na nich naniesione zostały podrobione, a uczyniła to z chęci zysku. - działania oskarżonej godziły w pewność i prawidłowość obrotu gospodarczego, - kara orzeczona względem oskarżonej stanowi dla niej realną dolegliwość, - rodzi przekonanie, że dobra zaatakowane
-------	---	---	--

			<p>przestępstwem są rzeczywiście chronione,</p> <ul style="list-style-type: none"> - liczba stawek dziennych kary grzywny określona została na podstawie zawartości bezprawia zachowaniu oskarżonej, w kontekście faktu, że działanie oskarżonej naraziło na straty firmy (...) z siedzibą w S. we Francji oraz Burberry (...) z siedzibą w L. w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii, - wysokość jednej stawki dziennej kary grzywny uwzględnia dochody i stosunki majątkowe oskarżonej, jej warunki rodzinne i osobiste, oskarżona nie ma nikogo na swoim utrzymaniu, pracuje zarobkowo uzyskując dochód w wysokości ok. 1500 euro, - oskarżona przed popełnieniem przypisanego mu przestępstwa nie była karana, - kara grzywny stanowi adekwatną dolegliwość dla oskarżonej uwzględniając uzyskiwany przez nią dochód,
A. D.	2	1	<ul style="list-style-type: none"> - ważne jest, aby oskarżona także od strony finansowej odczuła naganność swojego postępowania, w toku postępowania niemożliwe okazało się przy tym ustalenie rzeczywistej wysokości szkody

			<p>poniesionej przez pokrzywdzoną firmę,</p> <p>- orzeczenie przedmiotowego obowiązku stanowi częściowe wynagrodzenie dla pokrzywdzonej firmy za straty poniesione wprowadzeniem przez oskarżoną podrobionych towarów do obrotu, a nie przekracza także możliwości oskarżonej.</p> <p>- orzeczony obowiązek będzie stanowił dla oskarżonej realną dolegliwość, a następnie pozwoli na zweryfikowanie dodatniej prognozy kryminologicznej przyjętej wobec A. D.,</p>
A. D.	3	1	<p>- ważne jest, aby oskarżona także od strony finansowej odczuła naganność swojego postępowania, w toku postępowania niemożliwe okazało się przy tym ustalenie rzeczywistej wysokości szkody poniesionej przez pokrzywdzoną firmę,</p> <p>- orzeczenie przedmiotowego obowiązku stanowi częściowe wynagrodzenie dla pokrzywdzonej firmy za straty poniesione wprowadzeniem przez oskarżoną podrobionych towarów do obrotu, a nie przekracza także możliwości oskarżonej,</p>

			- orzeczony obowiązek będzie stanowił dla oskarżonej realną dolegliwość, a następnie pozwoli na zweryfikowanie dodatniej prognozy kryminologicznej przyjętej wobec A. D.,
A. D.	4	1	- w toku postępowania zabezpieczono dowody rzeczowe, stanowiące przedmioty oznaczone podrobionymi znakami towarowymi, - wobec konieczności wyeliminowania ich z obrotu należało orzec ich przepadek na rzecz Skarbu Państwa, bowiem służyły one oskarżonej do popełnienia przestępstwa,
5. INNE ROZSTRZYGNIĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do			

wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę	
7. KOSZTY PROCESU	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
5	- oskarżona pracuje zarobkowo uzyskując wynagrodzenie w kwocie ok. 1500 euro, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu
8. PODPIS	

ZARZĄDZENIE

1. odnotować fakt sporządzenia uzasadnienia wyroku w kontrolce uzasadnień,
2. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć – po upływie okresu wstrzymania wysyłki :
- obrońcy oskarżonej
3. akta przedłożyć w terminie 14 dni od wykonania pkt 1 lub z wpływem.

M., dnia 31 marca 2020r.

SSR Urszula Szrubarz-Jachowska